

1. beh. $\frac{25}{5}$ (L. sp. 1429). Partiernes ordførere: Hans Hansen, Elmquist, Malchau og Anna Westergaard. 2. beh. $\frac{25}{5}$ (L. sp. 1477). 3. beh. $\frac{25}{5}$ (L. sp. 1483). *Loven stadfæstet 27. maj 1950.* (Lovt. nr. 224).

Loven har følgende indhold:

§ 1. De i medfør af §§ 10—14 og 16 i lov nr. 259 af 1. juni 1945 eller lovekendtgørelse nr. 368 af 6. juli 1946 domfældte, hvis straf ikke overstiger fængsel i 2 år og 6 måneder, generhverver ved denne lov de rettigheder, som de i medfør af § 6 i nævnte lovekendtgørelse eller lovgivningen iøvrigt har mistet som følge af straffedommen.

§ 2. Justitsministeren kan efter ansøgning i det enkelte tilfælde bestemme, at den i § 1 omhandlede generhvervelse af rettigheder skal omfatte den, som er idømt straf af samme størrelse i medfør af andre bestemmelser i det nævnte straffelovstillæg eller i medfør af lov nr. 406 af 28. august 1945.

§ 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor straf er idømt i medfør af de i § 1 eller § 2, stk. 1, nævnte bestemmelser i forbindelse med andre straffebestemmelser.

§ 3. Erhvervet pensionsret fortabt som følge af en straffedom generhverves ikke i medfør af denne lov.

§ 4. Har strafnedsættelse fundet sted ved benådning i de i lov nr. 356 af 29. juni 1946 § 2, stk. 2 og 3, omhandlede tilfælde, er den ved benådning nedsatte straf afgørende for spørgsmålet om rettighedens generhvervelse i medfør af denne lov.

§ 5. Denne lov træder i kraft straks.

Samtidig ophæves lov nr. 239 af 1. juni 1947 om generhvervelse af visse i medfør af straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed fra kendte rettigheder.

Angående lovens enkelte bestemmelser anførte *justitsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget bl. a.:

„Bestemmelsen i § 1 omhandler de tilfælde, i hvilke generhvervelsen skal ske i henhold til selve loven. Det skal den